

20001 *ORDRE SCO/3517/2006, de 13 de novembre, per la qual es modifica l'Ordre de 2 d'agost de 1991, per la qual s'aproven les normes microbiològiques, els límits de contingut en metalls pesants i els mètodes analítics per a la determinació de metalls pesants per als productes de la pesca i de l'aqüicultura. («BOE» 275, de 17-11-2006.)*

Els límits de metalls pesants i els mètodes analítics per a la determinació de metalls pesants en els productes de la pesca i de l'aqüicultura van ser aprovats mitjançant l'Ordre de 2 d'agost de 1991, per la qual s'aproven les normes microbiològiques, els límits de contingut en metalls pesants i els mètodes analítics per a la determinació de metalls pesants per als productes de la pesca i de l'aqüicultura.

El Reglament (CE) núm. 466/2001 de la Comissió, de 8 de març de 2001, pel qual es fixa el contingut màxim de determinats contaminants en els productes alimentaris, estableix els límits màxims de plom i cadmi en peixos, mol·luscos bivalves i cefalòpodes, i crustacis; així com els límits de mercuri en tots els productes de la pesca. És a dir, aquest Reglament fixa els límits màxims de plom i cadmi per a tots els productes de la pesca, excepte els mol·luscos gasteròpodes, i els límits màxims de mercuri per a tots els productes de la pesca, inclosos els mol·luscos gasteròpodes.

Els límits màxims de plom i cadmi en mol·luscos gasteròpodes que estableix l'Ordre de 2 d'agost de 1991 s'han de revisar per adequar-los als progressos científics en matèria de mètodes d'anàlisi de metalls i per harmonitzar-los amb la resta d'estats membres. A aquest efecte, la Comissió Europea està estudiant l'oportunitat d'establir els límits màxims de plom i cadmi en mol·luscos gasteròpodes. Per això no sembla apropiat mantenir en vigor els límits màxims d'aquests metalls en mol·luscos gasteròpodes que fixa l'Ordre de 2 d'agost de 1991, ja que la Comissió Europea ha d'establir pròximament els límits màxims de plom i cadmi en els productes esmentats.

D'altra banda, el Reglament (CE) núm. 242/2004 de la Comissió, de 12 de febrer de 2004, que modifica el Reglament (CE) núm. 466/2001, pel que fa a l'estany inorgànic en els aliments, fixa els límits màxims d'estany en aliments i begudes enllaunades.

En relació amb els mètodes d'anàlisi de plom, cadmi i mercuri en productes pesquers, el Reial decret 256/2003, de 28 de febrer, pel qual es fixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim de plom, cadmi, mercuri i 3-monocloropropà-1, 2-diol en els productes alimentaris, recull, entre altres, els criteris que han de complir els mètodes d'anàlisi del plom, cadmi i mercuri en els productes de la pesca. Així mateix, el Reial decret 61/2005, de 21 de gener, pel qual es fixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial del contingut màxim d'estany en els aliments enllaunats, també estableix els criteris que han de complir els mètodes d'anàlisi per al control oficial del contingut d'estany en els aliments enllaunats, inclosos els productes de la pesca.

Finalment, pel que fa a la presència de coure en els productes de la pesca, els progressos científics aconsellen la revisió dels límits establerts per al coure en els productes de la pesca. Aquest element és un micronutrient essencial en la dieta i la seva careència o deficiència pot produir determinades malalties en les persones. A més, l'avaluació de riscos del coure ha demostrat que les quantitats reals de coure ingerides amb els aliments no suposa un risc per a la salut dels consumidors espanyols, atès que l'estimació de la ingesta mitjana de coure calculada procedent de totes les fonts alimentàries no supera el cinc per cent de la IDTMP (Ingesta Diària Tolerable Màxima

Provisional) fixada pel Comitè d'experts conjunt FAO/OMS sobre additius alimentaris (JECFA).

Per tant, és convenient la derogació dels límits màxims de metalls pesants i els mètodes analítics per a la determinació de metalls pesants per als productes de la pesca i de l'aqüicultura que estableix l'Ordre de 2 d'agost de 1991.

En la tramitació d'aquesta disposició han estat escoltats els sectors afectats, consultades les comunitats autònomes i ha emès informe preceptiu la Comissió Interministerial per a l'Ordenació Alimentària.

Aquesta Ordre ha estat sotmesa al procediment que preveuen la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de les normes i reglamentacions tècniques, el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació, que incorpora aquesta Directiva a l'ordenament jurídic espanyol.

En virtut d'això, dispo:

Article únic. Modificació de l'Ordre de 2 d'agost de 1991, per la qual s'aproven les normes microbiològiques, els límits de contingut en metalls pesants i els mètodes analítics per a la determinació de metalls pesants per als productes de la pesca i de l'aqüicultura.

Queden derogats els articles 2n i 4t, i l'annex I de l'Ordre de 2 d'agost de 1991, per la qual s'aproven les normes microbiològiques, els límits de contingut en metalls pesants i els mètodes analítics per a la determinació de metalls pesants per als productes de la pesca i de l'aqüicultura.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

La present Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 13 de novembre de 2006.–La ministra de Sanitat i Consum, Elena Salgado Méndez.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

20113 *REIAL DECRET 1331/2006, de 17 de novembre, pel qual es regula la relació laboral de caràcter especial dels advocats que presten serveis en despatxos d'advocats, individuals o col·lectius. («BOE» 276, de 18-11-2006.)*

La disposició addicional primera, apartat 1, de la Llei 22/2005, de 18 de novembre, per la qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol diverses directives comunitàries en matèria de fiscalitat de productes energètics i del règim fiscal comú aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents i regula el règim fiscal de les aportacions transfrontereres a fons de pensions en l'àmbit de la Unió Europea, reconeix el caràcter especial de la relació laboral dels advocats que presten serveis retribuïts per compte d'altri i dins de l'àmbit d'organització i direcció del titular d'un despatx, individual o col·lectiu, i habilita el Govern perquè reguli l'esmentada relació laboral especial.

Fent ús d'aquesta habilitació, a través d'aquest Reial decret es regula la indicada relació laboral de caràcter especial.

La regulació d'una relació laboral de caràcter especial implica que, per a una relació de treball en la qual concorren les notes definitòries de les relacions de treball per compte d'altri –voluntarietat, alienitat, retribució i inclusió en l'àmbit d'organització i direcció d'una altra persona que fa seus els fruits del treball– s'estableixi una regulació específica i diferenciada de la regulació de la relació laboral comuna que recullen l'Estatut dels treballadors i les seves normes de desplegament pel fet que en aquella es donen determinades peculiaritats o especialitats que es concilien o s'avenen malament amb la regulació que de la relació laboral comuna conté la indicada norma estatutària.

En aquest sentit, en el cas de la relació laboral que s'estableix entre els advocats i els despatxos d'advocats, es poden identificar com a peculiaritats o especialitats que justifiquen una regulació específica, diferent de la que preveu la relació laboral comuna, les següents:

a) L'àmbit en què es desenvolupa la relació laboral, els despatxos d'advocats, en el qual apareix una relació triangular, titular del despatx, client i advocat que, sens dubte, condiciona el desenvolupament de la relació laboral entre els advocats i els despatxos.

b) Les condicions en què els advocats han de desenvolupar la seva activitat laboral en els despatxos, en la mesura que, a més de les normes laborals que siguin aplicables, als advocats se'ls han d'aplicar les normes que regeixen la professió, incloses les estatutàries i les ètiques i deontològiques.

El sotmetiment dels advocats a la normativa que regeix la professió condiona l'exercici de la relació laboral amb els despatxos en la mesura que l'aplicació de la normativa esmentada implica:

El reconeixement als advocats de més autonomia, independència tècnica i flexibilitat en l'organització i direcció del seu treball.

La limitació de les facultats de direcció i control del treball dels titulars dels despatxos en la seva condició d'ocupadors dels advocats.

Més exigències als advocats en l'execució de la seva activitat laboral quant al compliment dels deures específics de diligència i confidencialitat i dels terminis que estableixen les normes processals.

Un respecte més estricte entre els titulars dels despatxos i els advocats dels principis de bona fe i recíproca confiança.

La imposició als advocats d'un règim d'incompatibilitats i de prohibicions en l'exercici de la seva activitat professional que impedeix als advocats actuar en cas d'haver-hi un conflicte d'interessos i defensar interessos en conflicte.

I, en fi, el sotmetiment estricte dels advocats, sigui quina sigui la forma en què exerceixin la professió, a les normes i els usos de la deontologia professional de l'advocacia, a les normes col·legials, i al consegüent règim disciplinari col·legial.

En definitiva, als advocats se'ls reconeixen drets i se'ls imposen obligacions en normes o per poders no estrictament laborals, que han d'exercir o complir alhora que els drets i deures laborals, i els incompliments dels quals estan sotmesos a sanció per part de poders també aliens als de l'ocupador.

A més, en l'exercici de la seva professió, la funció dels advocats transcendeix o va més enllà dels interessos concrets dels clients i dels despatxos, ja que són un instrument bàsic per garantir els seus drets, però també per fer efectiva la tutela judicial en la mesura que participen en la funció pública de l'Administració de justícia.

Les peculiaritats abans indicades, que són inherents a l'exercici de la professió d'advocat, projectades en l'àmbit dels despatxos d'advocats en què el client difereix de la persona de l'ocupador, són les que fan inviable la total o completa aplicació de la regulació laboral comuna que

conté l'Estatut dels treballadors a la relació laboral que s'estableix entre els advocats i els despatxos.

Per tot això es fa necessari modular o adaptar determinats aspectes de la relació laboral comuna que regula l'Estatut dels treballadors; en concret, els següents:

El poder de direcció que les normes laborals reconeixen als titulars dels despatxos, en la seva condició d'ocupadors, en la mesura que les facultats inherents a aquest apareixen en aquest cas condicionades o limitades.

Els drets i deures que es reconeixen als advocats en la seva condició de treballadors en la mesura que els uns i els altres estan condicionats, en més o menys grau, per les normes que regeixen la professió, incloses les ètiques i deontològiques.

Cal fer una especial modulació del deure d'obediència que les normes laborals imposen als treballadors, ja que en el cas dels advocats aquest deure, pel fet d'haver-se de compatibilitzar amb altres obligacions i deures que li imposen les normes que regeixen la professió, apareix debilitat o limitat.

La regulació del temps de treball, en la mesura que la realització de l'activitat professional dels advocats requereix, per part d'aquests, disposar de més marge de flexibilitat en la seva utilització i distribució.

La regulació de les conseqüències que puguin derivar de la falta de diligència en l'exercici de l'activitat professional per part dels advocats o dels incompliments dels deures de bona fe i confiança mútua, en la mesura que aquests deures i obligacions apareixen reforçats en aquesta relació laboral.

A tot això cal afegir, a més, que quan es fa la regulació de la relació laboral especial dels advocats en els despatxos és necessari aclarir o aprofundir en determinades qüestions.

La primera és que, per la varietat de modalitats en què es pot exercir la professió d'advocat, és necessari delimitar, amb absoluta precisió, l'àmbit d'aplicació de la relació laboral especial que regula aquest Reial decret.

La segona és que, atès el caràcter especial de la relació laboral que es regula, és necessari modular el règim de les fonts d'aquesta relació, amb la finalitat d'adaptar-lo a les exigències derivades del dit caràcter especial de la relació laboral.

I la tercera és que, amb la finalitat de garantir l'adquisició de l'aprenentatge pràctic i l'experiència necessària per exercir la professió, és necessari modular en aquest Reial decret el contracte de treball en pràctiques, que regula l'article 11 de l'Estatut dels treballadors.

En la direcció indicada es mou aquest Reial decret; en efecte, la regulació que recull està orientada i se circumscriu, precisament, a modular o adaptar la regulació dels aspectes que de la relació laboral comuna resulten incompatibles o es concilien malament amb la naturalesa i les peculiaritats que concorren en la relació laboral especial dels advocats amb els despatxos.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les organitzacions sindicals i les associacions empresarials més representatives, així com el Consell General de l'Advocacia Espanyola.

En virtut d'això, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional primera, apartats 1 i 2, de la Llei 22/2005, de 18 de novembre, abans esmentada, a proposta conjunta dels ministres de Treball i Afers Socials i de Justícia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 17 de novembre de 2006.

DISPOSO:**CAPÍTOL I****Disposicions generals****Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació.**

1. El present Reial decret, d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera, apartat 1, de la Llei 22/2005, de 18 de novembre, per la qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol diverses directives comunitàries en matèria de fiscalitat de productes energètics i d'electricitat i del règim fiscal comú aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents, i es regula el règim fiscal de les aportacions transfrontereres a fons de pensions en l'àmbit de la Unió Europea, regula la relació laboral de caràcter especial dels advocats que presten serveis retribuïts, per compte d'altri i dins l'àmbit d'organització i direcció del titular d'un despatx d'avocats, individual o col·lectiu.

No estan inclosos en l'àmbit d'aplicació de la relació laboral especial que regula aquest Reial decret:

a) Els advocats que exerceixin la professió per compte propi, individualment o agrupats amb altres, com a socis en règim societari o sota qualsevol altra forma admesa en dret.

b) Les col·laboracions professionals que es concertin entre advocats quan es mantingui la independència dels respectius despatxos.

2. De conformitat amb el que preveu l'apartat anterior, no estan inclosos en l'àmbit d'aplicació de la relació laboral que regula aquest Reial decret específicament:

a) L'exercici en comú de la professió d'avocat com a soci a través de societats professionals constituïdes d'acord amb el que preveu l'ordenament jurídic.

b) Les relacions que concertin els advocats amb empreses o entitats, públiques o privades, que no tinguin el caràcter de despatxos d'avocats.

c) Les relacions que s'estableixin entre advocats que es limitin a compartir locals, instal·lacions o altres mitjans o serveis de qualsevol naturalesa, sempre que es mantingui la independència entre ells, no s'identifiquin de forma conjunta davant els clients i no s'atribueixin a la societat que eventualment puguin constituir els drets i les obligacions inherents a la relació establerta amb els clients.

d) Les relacions que s'estableixin entre els despatxos i els advocats quan l'activitat professional concertada a favor dels despatxos es faci amb criteris organitzatius propis dels advocats i la contraprestació econòmica percebuda per aquests per l'esmentada activitat professional estigui vinculada completament a l'obtenció d'un resultat o als honoraris que aquesta activitat generi per al despatx. S'exceptuen d'aquest supòsit les relacions en què, per l'activitat professional concertada, es garanteixi als advocats, periòdicament, uns ingressos mínims.

e) Les activitats professionals que exerceixin els advocats contractats per un despatx, amb autorització d'aquest, a favor dels seus propis clients quan cobrin els honoraris meritats per aquestes activitats professionals directament dels clients.

f) Les activitats professionals que exerceixin els advocats contractats per un despatx derivades del torn d'ofici, sense perjudici del que disposa l'apartat 3 de l'article 10 d'aquest Reial decret.

3. Així mateix, de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 d'aquest article, no estan inclosos en l'àmbit d'aplicació de la relació laboral que regula aquest Reial decret, els advocats que presten serveis en un despatx amb el titular del qual tinguin una relació familiar i hi con-

visquin, llevat que es demostrï la condició d'assalariats d'aquests.

A aquests efectes, es consideren familiars el cònjuge, els descendents, ascendents i altres parents per consanguinitat o afinitat fins al segon grau inclusivament i, si s'escau, per adopció.

Article 2. Fonts de la relació laboral especial.

Els drets i les obligacions concernents a la relació laboral de caràcter especial que s'estableix entre els advocats i els despatxos d'avocats per als quals treballen es regulen:

a) Per les disposicions d'aquest Reial decret.

b) Pels convenis col·lectius específics i d'aplicació exclusiva als despatxos d'avocats.

c) Per la voluntat de les parts, expressada en el contracte de treball, que ha de respectar el que disposen les disposicions i els convenis col·lectius abans esmentats.

d) Pels usos i costums professionals.

CAPÍTOL II**Elements bàsics de la relació laboral especial****Article 3. Objecte de la relació laboral especial.**

L'objecte de la relació laboral especial que regula aquest Reial decret és la prestació de l'activitat professional d'avocat en despatxos d'avocats.

Article 4. Subjectes de la relació laboral especial.

1. Poden ser subjectes de la relació laboral de caràcter especial que regula aquest Reial decret, en concepte de treballador, els qui, d'acord amb la normativa que sigui aplicable, estiguin habilitats per exercir la professió d'avocat.

2. Poden ser subjectes de la relació laboral de caràcter especial que regula aquest Reial decret, en concepte d'ocupadors, els qui siguin titulars de despatxos d'avocats, individuals o col·lectius.

Als efectes del que preveu aquest Reial decret, s'entén per despatx col·lectiu aquell la titularitat del qual correspongui conjuntament a dos o més advocats agrupats, en règim societari o sota qualsevol altra forma admesa en dret, per a l'exercici professional de l'advocacia de manera conjunta, sempre que apareguin identificats així davant els clients i s'atribueixin a la societat que eventualment pugui constituir els drets i les obligacions inherents a la relació establerta amb els clients.

3. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, tenen la consideració de despatxos d'avocats els despatxos multiprofessionals legalment constituïts que incloguin entre els serveis professionals que ofereixin als seus clients els corresponents a l'exercici professional de l'advocacia, sempre que es compleixin les condicions establertes per a aquesta forma d'exercir la professió d'avocats en les normes que la regulen.

Article 5. Drets i deures dels advocats.

1. Els advocats, en la seva condició de treballadors de la relació laboral especial que regula aquest Reial decret, tenen els drets que estableixen l'article 4.1 i 2 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, amb el contingut i l'abast que, per a cadascun, estableix la present norma.

2. A més dels drets indicats, els advocats tenen, en la relació de treball concertada amb els despatxos, els drets següents:

a) Poder actuar, en tot moment, d'acord amb els principis, valors, obligacions i responsabilitats que els

imposen les normes que regeixen la professió d'advocat, incloses les ètiques i deontològiques.

b) Rebre durant el desenvolupament de la relació laboral la formació necessària per mantenir un nivell adequat de capacitació tècnica i professional, en els termes que preveuen aquest Reial decret, el conveni col·lectiu aplicable o el contracte de treball.

c) Participar en les activitats docents i de recerca que porti a terme el despatx, en els termes que acordin els convenis col·lectius que siguin aplicables o el contracte de treball que es concerta.

d) Poder assessorar i defensar el cònjuge i altres familiars per consanguinitat o afinitat fins al segon grau inclusivament, i si s'escau, per adopció, sense perjudici del règim d'exclusivitat que es concerta.

3. Els advocats, en l'exercici de la seva activitat professional, assumeixen respecte dels despatxos els deures següents:

a) Complir les obligacions inherents als serveis professionals contractats corresponents a la professió d'advocat, de conformitat amb les regles de la bona fe i amb la diligència exigida en les normes que regeixen la indicada professió.

b) Complir les obligacions imposades als treballadors en la normativa de prevenció de riscos laborals i observar les mesures de prevenció que s'adoptin per protegir la seva seguretat i salut en el treball i la de les altres persones a què pugui afectar la seva activitat professional.

c) Complir les ordres i instruccions del titular del despatx, llevat que contravinguin els principis i valors de l'advocacia o les obligacions que imposen als advocats les normes que regeixen la professió.

d) No concórrer professionalment amb l'activitat del despatx, en els termes que preveu aquest Reial decret, en el conveni col·lectiu o en el contracte.

e) Contribuir a la millora del funcionament del despatx mitjançant la millora de la qualitat dels serveis prestats per aquest.

f) Completar i perfeccionar la seva formació i capacitat professional seguint les directrius del titular del despatx.

Article 6. *L'exercici del poder de direcció dels titulars dels despatxos.*

1. Als titulars dels despatxos d'advocats, en l'exercici del seu poder de direcció, els correspon:

a) Organitzar, planificar i dirigir les feines dels advocats que treballin per al despatx, i això sense perjudici de la participació que en aquestes comeses se'ls reconegui, que han de determinar, si s'escau, els convenis col·lectius o els acords assolits entre els despatxos i els representants dels advocats.

b) Distribuir els clients i els assumptes del despatx entre tots els advocats que hi treballen, així com donar les ordres o instruccions oportunes sobre la forma en què els advocats han de prestar els serveis professionals.

c) Verificar que els advocats que treballen en els despatxos compleixin les obligacions laborals que hagin assumit en el contracte, així com controlar l'activitat professional que desenvolupin, respectant en tot cas el que estableix l'apartat següent.

2. Els titulars dels despatxos han d'exercir el poder de direcció que se'ls reconeix respectant, en tot cas, els principis i valors que són inherents a l'exercici professional de l'advocacia i preservant en tot moment el compliment de les obligacions i responsabilitats que imposen als advocats les normes que regeixen l'exercici de la professió d'advocat. En particular, els titulars dels despatxos han de respectar la llibertat i la independència professional dels advocats en l'exercici de la professió.

Així mateix, els titulars dels despatxos, en l'exercici del seu poder de direcció, no poden donar ordres o instruccions ni encomanar assumptes als advocats que treballen en els despatxos que impliquin la realització d'activitats que siguin legalment incompatibles, o que vulnerin les obligacions que legalment tenen els advocats de no actuar en defensa d'interessos en conflicte o de guardar el secret professional.

CAPÍTOL III

El contracte de treball

Article 7. *Forma i contingut del contracte.*

1. Els contractes de treball que es concertin a l'empareda del que preveu aquest Reial decret s'han de formalitzar per escrit i es poden subscriure sota qualsevol de les modalitats previstes legalment, sempre que es compleixin els requisits i les condicions que per a la modalitat elegida estableixen la normativa comuna o la present norma.

Dels contractes indicats se n'han d'estendre dues còpies signades per les parts contractants, i se n'ha de lliurar una a cadascuna. Una còpia bàsica del contracte s'ha de remetre al servei públic d'ocupació corresponent i una altra als representants legals dels advocats.

2. En els contractes esmentats hi han de constar, com a mínim, les especificacions següents:

a) La identitat de les parts contractants, incloent-hi l'adreça del despatx.

b) L'objecte i la modalitat del contracte.

c) La durada del contracte i del període de prova, si s'escau.

d) El règim de jornada, horaris de treball, vacances i descansos.

e) La retribució convinguda.

f) El règim de la prestació dels serveis.

g) El pacte de no-competència postcontractual, en cas que s'acordi.

Article 8. *Durada del contracte i període de prova.*

1. Els contractes de treball que es concertin a l'empareda del que estableix aquest Reial decret es poden subscriure per temps indefinit o per durada determinada en els termes que preveuen l'Estatut dels treballadors i les seves normes de desplegament, amb les peculiaritats que estableix aquesta norma.

2. Els contractes que subscriuguin els advocats i els despatxos es poden sotmetre a un període de prova que en tot cas ha de constar per escrit.

Si no hi ha pacte en conveni col·lectiu, el període de prova no pot excedir els sis mesos en el cas de contractes de caràcter indefinit i de dos mesos en el cas de contractes de durada determinada, si la seva durada és superior al període de temps esmentat.

Article 9. *El contracte en pràctiques.*

1. Es poden subscriure contractes de treball en pràctiques amb els qui, estant habilitats per exercir la professió d'advocat, es vulguin iniciar en l'exercici professional de l'advocacia i adquirir l'aprenentatge pràctic de la professió esmentada, col·laborant o participant per a això en l'activitat professional del despatx.

2. Les condicions en què s'han de dur a terme els contractes en pràctiques indicats són les que preveu l'article 11 de l'Estatut dels treballadors, amb les peculiaritats següents:

a) El termini de quatre anys a què es refereix l'esmentat precepte legal es comença a comptar de la

data en què s'hagi obtingut el títol que habiliti per a l'exercici de la professió d'advocat.

b) L'activitat laboral que el treballador exerceixi en el despatx ha de permetre adquirir l'aprenentatge pràctic de la professió d'advocat.

c) Al treballador se li ha d'assignar com a tutor de les pràctiques que dugui a terme un advocat del despatx, que ha de tenir més de 5 anys d'antiguitat en l'exercici de la professió.

d) El treballador té dret a adaptar la seva jornada i horari de treball per assistir a activitats formatives externes que tinguin la mateixa finalitat, en els termes que preveuen el conveni col·lectiu o el contracte de treball.

e) Si el treballador continua prestant serveis després d'exhaurir la durada màxima del contracte, aquest s'ha de transformar en indefinit i s'ha de seguir regint pel que disposa aquest Reial decret.

3. En tot cas, no es pot subscriure el contracte en pràctiques a què es refereixen els apartats anteriors:

a) Amb els qui hagin estat vinculats amb el despatx o un altre amb un altre contracte de treball en pràctiques que hagi exhaurit la seva durada màxima.

b) Amb els qui hagin estat vinculats amb el despatx o un altre amb el contracte de treball que regula aquest Reial decret, per un període superior a dos anys.

c) Amb els qui hagin exercit amb anterioritat la professió d'advocat per compte propi o en virtut d'un contracte subscrit amb empreses o entitats, públiques o privades, que no tinguin el caràcter de despatxos, per un període superior a dos anys.

4. El titular del despatx en què s'hagin fet les pràctiques a què es refereix aquest article ha de lliurar al treballador quan acabi el contracte un certificat en què consti la naturalesa de les activitats realitzades, el grau de pràctiques assolit i la seva durada.

CAPÍTOL IV

L'organització del treball i el règim de prestació de l'activitat laboral

Article 10. Règim d'exclusivitat.

1. Els advocats han de prestar els seus serveis en els despatxos en règim de dedicació exclusiva, llevat que el contracte de treball concertat sigui a temps parcial o estableixi el contrari.

2. Quan els advocats prestin els seus serveis professionals per a un únic despatx en règim d'exclusivitat:

a) No poden exercir la professió d'advocat per compte propi ni poden subscriure altres contractes de treball amb altres despatxos o altres entitats, públiques o privades, per exercir la professió d'advocat i, si així s'ha pactat, per exercir qualsevol altra activitat professional.

b) Tenen dret a percebre una compensació econòmica adequada per l'exclusivitat, que ha de determinar el conveni col·lectiu o, si s'escau, el contracte de treball.

3. En tot cas, és compatible amb el règim d'exclusivitat la prestació d'assistència lletrada i defensa jurídica derivada del torn d'ofici o la que afecti els familiars a què es refereix el paràgraf d) de l'apartat 2 de l'article 5 d'aquest Reial decret, o altres obligacions que per imperatiu legal hagin de dur a terme els advocats.

Així mateix és compatible amb el règim indicat la realització d'activitats compatibles amb l'advocacia i complementàries d'aquesta com ara les docents, les representatives o altres de naturalesa similar.

Les condicions en què es poden prestar les indicades activitats s'han de determinar en els convenis col·lectius o, si s'escau, en el contracte de treball.

4. Els advocats que presten serveis professionals en els despatxos poden assessorar o defensar els seus clients i cobrar-ne directament els honoraris quan s'hagi pactat expressament en el contracte de treball, en el qual s'han d'establir les condicions en què s'han de compatibilitzar les activitats per compte d'altri i per compte propi.

En tot cas, la compatibilitat de les activitats indicades no pot donar lloc a conflictes d'interessos o interferir en el compliment de les obligacions assumides amb el despatx.

Article 11. El pacte de permanència.

1. Les parts de la relació laboral que regula aquest Reial decret poden establir el pacte de permanència a què es refereix l'apartat 4 de l'article 21 de l'Estatut dels treballadors i, en conseqüència, pactar que els advocats hagin de romandre en els despatxos durant un temps determinat, quan aquells hagin rebut, amb càrrec del despatx, una formació o especialització professional durant un determinat temps i un determinat cost, en els termes que estableixin els convenis col·lectius o el contracte de treball.

2. El pacte de permanència no pot tenir una durada superior a dos anys, s'ha de formalitzar sempre per escrit i només és vàlid quan hi concorrin els requisits que estableixin el conveni col·lectiu o, si s'escau, el contracte de treball.

3. Si l'advocat abandona el despatx abans que acabi el termini pactat de permanència, el despatx té dret a la indemnització de danys i perjudicis que s'hagi pactat en el conveni col·lectiu o en el contracte de treball, que en cap cas pot ser superior a les despeses que hagi suportat el despatx com a conseqüència de la formació o especialització.

Article 12. El pacte de no competència postcontractual.

1. Les parts de la relació laboral que regula aquest Reial decret poden acordar el pacte de no-competència postcontractual a què es refereix l'apartat 2 de l'article 21 de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

En l'esmentat pacte es poden establir restriccions o limitacions respecte a futures actuacions dels advocats en relació amb els clients del despatx, o amb assumptes en què hagin intervingut durant la seva relació contractual; s'exceptuen de les dites limitacions els clients que l'advocat hagi aportat al despatx a l'inici de la relació laboral, llevat de pacte exprés en contra.

En cap cas, la no-competència postcontractual que s'estableixi pot actuar com a limitació general de l'exercici de la professió d'advocat ni com a limitació per actuar en els camps o especialitats del dret a què es dediqui el despatx.

2. En tot cas, el pacte de no-competència després d'extingit el contracte de treball no pot excedir un període màxim de dos anys des de la finalització del contracte i només és vàlid si es pacta una indemnització adequada per compensar econòmicament les restriccions o limitacions que se li van imposar als advocats en l'exercici de la seva professió, incloses les que es puguin establir en relació amb els clients aportats al despatx a l'inici de la relació laboral.

Article 13. La clientela.

Els advocats tenen dret que els despatxos els reconeguin la clientela que hi hagin aportat a l'inici de la relació laboral i que els compensin econòmicament per aquesta en els termes que s'acordi en els convenis col·lectius o en el contracte de treball.

CAPÍTOL V

Temps de treball

Article 14. *Jornada i horaris de feina.*

1. La durada de la jornada de feina dels advocats és la que es pacti en conveni col·lectiu o, si no, en el contracte de treball, i en cap cas no es poden superar els límits de durada de la jornada que estableix la Llei de l'Estatut dels treballadors, calculats en còmput anual.

Als efectes del que preveu el paràgraf anterior, es considera temps de feina el temps que els advocats romanen en el despatx duent a terme activitats pròpies de la seva professió i el que dediquin a fora del despatx per a l'assistència i defensa dels clients.

No es computa als efectes de la durada màxima de la jornada de treball, sense perjudici de la seva compensació econòmica, el temps que utilitzin els advocats en els desplaçaments o esperes, llevat que durant aquests realitzin activitats pròpies de la seva professió. En els convenis col·lectius s'han de determinar els supòsits concrets de desplaçaments i esperes que no es computen als efectes de la durada màxima de la jornada.

2. La jornada de treball dels advocats es pot distribuir de forma irregular al llarg de l'any per conveni col·lectiu, acord entre el despatx i els representants dels advocats o acord individual entre el despatx i l'advocat.

En tot cas, la distribució de la jornada de treball s'ha de fer de tal manera que s'asseguri el servei als clients i el compliment dels terminis processals.

Article 15. *Descansos, vacances, festes i permisos.*

Els advocats tenen dret als descansos, vacances, festes i permisos de què gaudeixin la resta dels treballadors, si bé es poden establir dates o moments diferents de gaudiment en atenció al caràcter peremptori o improrrogable dels terminis o de les actuacions professionals que hagin de realitzar i dels assumptes que tinguin encomanats.

CAPÍTOL VI

Drets i deures derivats del contracte de treball

Article 16. *Formació permanent.*

1. Els advocats tenen el dret i el deure d'obtenir la formació contínua necessària per mantenir un nivell adequat de capacitació tècnica i professional en l'exercici de la seva professió i amb això poder prestar un millor servei als clients, i els titulars dels despatxos tenen l'obligació de proporcionar o de facilitar la formació indicada als advocats.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, els advocats tenen dret a:

a) Obtindre permisos retribuïts per concórrer a activitats formatives per al reciclatge i el perfeccionament professional en les quals tinguin interès el despatx i l'advocat.

b) Gaudir de permisos no retribuïts amb finalitats formatives diferents de les anteriors.

3. En els convenis col·lectius o en el contracte de treball s'han de pactar els termes en què es poden gaudir els drets indicats en els apartats anteriors.

Article 17. *Promoció professional i econòmica.*

1. Els advocats que prestin serveis en els despatxos s'integren en una única categoria professional.

2. La promoció professional i econòmica dels advocats es produeix dins de la indicada categoria, mitjançant

la progressió en els graus establerts per la seva la carrera professional, tenint en compte per a això, entre altres circumstàncies, el nivell de perfeccionament professional i de rendiment assolits, els llocs ocupats en els despatxos i les comeses o responsabilitats exercides dins l'estructura d'aquests.

3. Els termes en què es fa efectiva la promoció professional i econòmica dels advocats s'ha de determinar en els convenis col·lectius o en el contracte de treball.

Article 18. *Retribucions.*

1. Pels serveis prestats en els despatxos, els advocats tenen dret a percebre d'aquests les retribucions que s'acordin en el contracte de treball, que han de respectar, en tot cas, les quanties mínimes i les garanties establertes legalment, o les acordades en convenis col·lectius.

Els titulars dels despatxos han d'abonar les retribucions acordades als advocats encara que els clients no hagin efectuat cap pagament per les activitats realitzades per aquests.

2. Tenen la consideració de salari totes les percepcions que els advocats rebin dels despatxos com a contraprestació dels seus serveis professionals, incloses les que puguin estar vinculades als ingressos obtinguts per aquests.

3. Els advocats sotmesos a la relació laboral que regula aquest Reial decret no meriten ni poden facturar als clients del despatx honoraris pels serveis prestats a aquests.

Article 19. *Drets col·lectius.*

1. Els advocats que treballen en els despatxos tenen els drets col·lectius reconeguts als treballadors en la legislació vigent.

2. Els convenis col·lectius específics dels despatxos d'advocats poden establir la forma i les condicions en què es poden exercir els drets col·lectius indicats tenint en compte el caràcter especial de la relació laboral que s'estableix entre els despatxos i els advocats.

CAPÍTOL VII

Vicissituds de la relació laboral especial

Article 20. *La suspensió del contracte de treball.*

1. El contracte de treball especial que regula aquest Reial decret se suspèn per les causes i amb els efectes que preveuen l'article 45 i següents de la Llei de l'Estatut dels treballadors. En cas d'excedència voluntària, l'advocat que durant aquesta exerceixi la professió en un altre despatx, sense la corresponent autorització, perd el dret al reingrés, fet que determina l'extinció del contracte de treball.

2. A més dels supòsits que preveu l'apartat anterior, el contracte de treball especial queda suspès, durant dos anys, quan l'advocat passi a tenir la condició de soci del despatx i, en conseqüència, passi a estar-hi vinculat amb una relació de caràcter no laboral. Si l'advocat manté aquesta relació més de dos anys, el contracte de treball especial s'extingeix sense dret a obtenir cap indemnització.

Article 21. *L'extinció del contracte de treball.*

1. El contracte de treball especial que regula aquest Reial decret es pot extingir per les causes i amb els efectes que preveuen els articles 49 a 56 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, amb les modulacions o adaptacions que estableix aquest Reial decret.

2. En atenció a la confiança especial que caracteritza aquesta determinada relació laboral, i preservant l'acord

a què puguin arribar les parts, la readmissió de l'advocat és obligatòria en cas d'acomiadament d'un representant legal o sindical dels advocats o quan l'acomiadament s'hagi declarat nul perquè és discriminatori o s'hagin vulnerat drets fonamentals.

Article 22. *L'extinció del contracte per voluntat de l'advocat.*

1. L'advocat pot sol·licitar l'extinció del contracte de treball que tingui concertat amb el despatx per les causes i amb els efectes que preveu l'article 50 de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

Així mateix, l'advocat pot extingir el contracte de treball preavisant amb una antelació suficient perquè el titular del despatx pugui adoptar les mesures que siguin necessàries per evitar perjudicis als interessos dels clients i als del despatx.

La durada del preavis es pot acordar en conveni col·lectiu o, si s'escau, en el contracte de treball, i no pot ser inferior a 45 dies ni superior a tres mesos.

2. En tot cas, l'advocat que exerceixi les accions resolutòria i de desistiment a què es refereix l'apartat anterior ha d'informar el titular del despatx sobre la situació en què es troben els assumptes que tingui encomanats i posar a la seva disposició la documentació corresponent amb la finalitat que pugui canalitzar els assumptes i donar continuïtat a l'assessorament i la defensa dels clients per part del despatx.

3. El titular del despatx pot exigir a l'advocat el rescabament de danys i perjudicis en cas que aquest no respecti el termini de preavis o no compleixi l'obligació d'informar dels assumptes que tingui encomanats, si d'això deriven perjudicis per al despatx.

Article 23. *Extinció del contracte per voluntat del titular del despatx.*

1. El titular del despatx pot extingir el contracte de treball especial que regula aquest Reial decret per les causes i amb els efectes que preveuen l'article 49 i següents de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

2. A més dels supòsits que preveu l'apartat anterior, el titular del despatx pot extingir el contracte de treball, en les condicions previstes a l'article 53 de la Llei de l'Estatut dels treballadors, en els supòsits següents:

a) Quan hi hagi una manifesta i greu fallida de la confiança entre l'advocat i el titular del despatx que tingui el seu origen en l'actuació professional de l'advocat o en la seva relació amb els clients i així ho acrediti el titular del despatx.

b) Quan titular del despatx acrediti, així mateix, que l'advocat no manté un nivell professional adequat i, en conseqüència, no pot exercir la professió amb plenes garanties per als interessos dels clients.

3. En tot cas, perquè l'acord d'extinció del contracte de treball a l'empara del que preveu l'apartat anterior sigui vàlid és necessari que en la comunicació que es faci a l'advocat constin amb prou detall les actuacions professionals o les relacions amb els clients en què es basi la pèrdua de la confiança o el nivell professional inadequat i que el preavis que es concedeixi a l'advocat tingui una durada com a mínim de 45 dies.

4. L'advocat, un cop produït el preavis, i amb independència que impugni la decisió extintiva, ha d'informar el titular del despatx de la situació dels assumptes que tingui encomanats i posar a la seva disposició la documentació corresponent.

CAPÍTOL VIII

Règim disciplinari

Article 24. *La responsabilitat disciplinària dels advocats.*

1. Els advocats estan sotmesos a responsabilitat disciplinària en l'execució del contracte de treball que tinguin concertat amb els despatxos a l'empara del que estableix aquest Reial decret, i això amb independència que se'ls pugui exigir un altre tipus de responsabilitats.

2. Els advocats incorren en responsabilitat disciplinària laboral en els supòsits que preveu l'article 54 de la Llei de l'Estatut dels treballadors i en cas d'incompliment de les obligacions que hagin assumit en el contracte de treball.

Es consideren incloses entre les infraccions laborals a què es refereix el paràgraf anterior els següents comportaments o conductes dels advocats:

a) L'incompliment dels deures de confidencialitat, secret professional i fidelitat.

b) La negativa infundada a assumir els assumptes encomanats pel titular del despatx.

c) La negativa a informar el titular del despatx de la situació dels assumptes que li hagi encomanat.

d) Girar minuts d'honoraris o altres despeses als clients pels assumptes en què hagin intervingut.

3. Correspon als titulars dels despatxos, de conformitat amb el que preveuen aquest Reial decret i els convenis col·lectius o el contracte de treball, exigir la responsabilitat disciplinària laboral en què puguin incórrer els advocats.

Article 25. *Procediment sancionador.*

1. Els titulars dels despatxos han de sancionar els incompliments de les obligacions laborals dels advocats atenent la graduació de les faltes i sancions que s'estableixin en el conveni.

2. La sanció de les faltes requereix la comunicació escrita a l'advocat en la qual es faci constar la data i els fets que la motiven. Abans d'adoptar la decisió sancionadora, s'ha de donar el tràmit d'audiència a l'advocat.

3. En tot cas, la valoració de les faltes i de les corresponents sancions imposades pel titular del despatx poden ser objecte de recurs davant la jurisdicció social.

Disposició addicional primera. *Règim d'aplicació d'aquest Reial decret i respecte de les condicions més beneficioses.*

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, les relacions establertes entre els advocats i els despatxos que reuneixin els requisits d'aquesta relació laboral de caràcter especial s'han de regir pel que disposa aquesta norma, amb independència de la data en què s'hagin concertat.

2. No obstant l'anterior, s'han de respectar les condicions més beneficioses que tinguin pactades anteriorment.

Disposició addicional segona. *Pràctiques professionals i contracte en pràctiques.*

Les pràctiques realitzades, si s'escau, per accedir a la professió d'advocat d'acord amb el que preveu la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre l'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, no impedeixen que, un cop obtinguda aquesta habilitació legal es puguin concertar amb el treballador mateix i en els termes del present Reial decret contractes de treball en pràctiques de la

durada de les quals en tot cas s'ha de deduir el temps de la seva realització.

Disposició addicional tercera. *Jurisdicció competent.*

1. De conformitat amb el que estableix la Llei de procediment laboral, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, els conflictes que sorgeixin entre les parts de la relació laboral que regula aquest Reial decret, tant individuals com col·lectius, són competència de la jurisdicció social, llevat del que disposa la Llei concursal.

2. Sense perjudici del que disposen els articles 63 a 68 de l'esmentada Llei de procediment laboral, per acord entre els advocats i els titulars dels despatxos es pot sotmetre la resolució de les seves discrepàncies a la mediació o l'arbitratge a través dels procediments que s'acordin.

Disposició addicional quarta. *Dret supletori.*

En tot el que no regula aquest Reial decret és aplicable el que disposen la Llei de l'Estatut dels treballadors i les altres normes laborals d'aplicació general mentre no siguin incompatibles amb la naturalesa i les característiques especials que concorren en aquesta relació laboral.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

20154 *APLICACIÓ provisional de l'Acord relatiu al Fons fiduciari de cooperació tècnica entre el Regne d'Espanya i les Nacions Unides per a l'establiment de l'Oficina de les Nacions Unides de Suport al Decenni Internacional per a l'Acció, «L'aigua, font de vida, 2005-2015», fet a Nova York el 19 de setembre de 2006. («BOE» 277, de 20-11-2006.)*

ACORD RELATIU AL FONS FIDUCIARI DE COOPERACIÓ TÈCNICA ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LES NACIONS UNIDES PER A L'ESTABLIMENT DE L'OFICINA DE LES NACIONS UNIDES DE SUPORT AL DECENNI INTERNACIONAL PER A L'ACCIÓ, «L'AIGUA, FONT DE VIDA, 2005-2015»

Considerant que el Regne d'Espanya (d'ara endavant denominat «Espanya») i les Nacions Unides, representa-

des pel Departament d'Assumptes Econòmics i Socials de les Nacions Unides (d'ara endavant denominat «DESA»), han acordat cooperar en l'execució d'un projecte denominat «Oficina de les Nacions Unides de Suport al Decenni Internacional per a l'Acció, "L'aigua, font de vida", 2005-2015» (d'ara endavant denominat «el projecte»), el qual es descriu a l'annex 1 del present document;

Considerant que Espanya ha informat les Nacions Unides de la seva disponibilitat per proporcionar les instal·lacions i fons necessaris per portar a terme el projecte i establir l'Oficina de les Nacions Unides de Suport al Decenni Internacional per a l'Acció, «L'aigua, font de vida», 2005-2015 a Saragossa;

Considerant que Espanya i les Nacions Unides han acordat que DESA és responsable, segons els termes d'aquest Acord, de la gestió dels fons proporcionats a les Nacions Unides per Espanya per cobrir els costos del projecte;

Per tot això, Espanya i les Nacions Unides, pel present document, acorden:

ARTICLE I

1.1 DESA ha d'establir a la ciutat de Saragossa l'Oficina de les Nacions Unides de Suport al Decenni Internacional per a l'Acció, «L'aigua, font de vida», 2005-2015 (d'ara endavant denominada «l'Oficina») amb la finalitat d'executar el projecte al qual es refereix el present acord, que es descriu a l'annex 1 del present document.

1.2 Espanya, a través del Ministeri de Medi Ambient, la Diputació d'Aragó i l'Ajuntament de Saragossa, ha de posar a disposició de DESA la suma de 2.795.444 dòlars dels Estats Units per cobrir les despeses suportades per DESA per a la primera fase del projecte, com s'indica a l'annex 1. Espanya ha de facilitar l'ús gratuït dels locals per a l'Oficina i la seva neteja, manteniment, reparació, vigilància i seguretat, conforme detalla l'annex 2 del present Acord.

1.3 Espanya, a través del Ministeri de Medi Ambient, la Diputació d'Aragó i l'Ajuntament de Saragossa, ha de dipositar els fons esmentats en el JP Morgan Chase Bank, International Agencies Banking, 1166 Avenue of the Americas, 17th floor, New York, NY 10036-2708, USA, i ha d'indicar que aquest dipòsit és per a abonament en el compte d'activitats de les Nacions Unides núm. 485000865, ABA NÚM. 021-000-021, codi SWIFT: CHAS US 33. Espanya ha de dipositar la quantitat esmentada de conformitat amb el pla de pagaments que especifica l'annex 3.

1.4 DESA ha d'establir un fons fiduciari segons les normes de les Nacions Unides per a la recepció i l'administració dels fons anteriorment esmentats.

1.5 DESA ha d'administrar el fons fiduciari i les activitats finançades a càrrec seu de conformitat amb la reglamentació, les normes i les directives de les Nacions Unides aplicables a DESA que poden incloure despeses de suport administratiu i despeses per sufragar el personal tècnic necessari. En conseqüència, s'ha de contractar i administrar el personal, s'ha d'adquirir l'equip, els subministraments i els serveis necessaris i s'han de subscriure els contractes de conformitat amb les disposicions de la dita reglamentació, normes i directives. En finalitzar el projecte, l'equip, els subministraments i els béns finançats amb càrrec al fons fiduciari s'han de transferir a Espanya, llevat que s'acordi d'una altra manera entre les parts.

1.6 Tots els comptes i estats financers s'han d'expressar en dòlars dels Estats Units.